

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELNIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Iskolát Szécsénynek.

Midőn e sorok irásához, fogok legyen szabad, egy — Szécsény és vidéke kulturájának nagy jelentőségű de — már feledésbe menő kérdést felvetnem s rámutatnom arra, hogy ezen általam felvetett kérdés megvalósulása esetén nemcsak kulturális, hanem gazdasági szempontból is mily fontos jelentőségű városunk és vidékére.

A haladás korszakát éljük s úgy szólván haladási lázban roham lépésekkel haladunk egy bizonytalan cél felé.

A szociális viszonyokból folyólag úgy a nyers anyag mint a fizetett munka, pár év alatt cirka száz perccel megdrágult. Az igények nagyok, a megélhetési viszonyok rosszak, a létért való küzdelem nagy s ezen nagy küzdelemből csak az kerülhet ki győztesen; ki nem esik egyik szélsőségből a másikba, hanem aki ezen haladási lázban is megtalálja az arany középutat, és nem érzi magát mint csepp a tengerben; hanem mint viharedzett hajós tud dacolni az idő viszontagságaival. Szóval ki az életnek és boldogulásnak legrejtettebb részleteit is teljes precizitással ismeri.

Hogy mi tárja fel előttünk ezen ismereteket azt hiszem nem mondok újat ha azt mondom; „az általános műveltség”!

Amint az akadémiák és egyetemek tisztán

tudományos alapon és az illető szakokra képzik hallgatóikat, a középiskolák tisztán az általános műveltség elsajátítására szolgálnak.

Egy ily közép iskolát nélkülöz városunk. Igaz ugyan, hogy körülünk két — talán három oldalról is elég közel van közép iskola, de Szécsénynek ez csak épen annyit ér, mintha tiszter távolabb volna a legközelebbi, mert amint nem járathatja azon szegény család apa gyermekét — mégsze — iskolába ki nem tudja a drága koszt pénzt fizetni; ép úgy nem járathatja közelben sem, mert elvégre az nagyon mindegy Gyarmatra — avagy Késmárkra kell-e neki a drága koszt pénzt küldözni.

Mig ahol helyben van iskola, a fenti általános műveltség elsajátítás alig kerül valamibe, mert — bocsnat ezen prózai de nagyon igaz közmondásért — a hol 5 jól lakik a 6-ik sem koplal, s így azon apa kinek gyermeke a közép iskola 8 osztályát helyben elvégezte alig érzi azt meg, míg ellenesében — a legszerényebb igényeket véve — átlag 40—50 korona havi koszt pénzt fizetve 8 év alatt 3200—4000 koronába került, mit vagyontalan szülő vagy egyáltalán nem tehet meg, vagy végleg kimerítette.

Nem célo, hogy bebeszéljem valakinek, miszerint gyermekeinket azért iskoláztassuk, mert egyedül csak a tudományos pálya üdvözítő. Sőt ellenkezőleg! A tudományos pálya

túlsúfolt. A hivatalnoki pályán az előmenetel nehéz, a megélhetés pedig ugyszólván lehetetlen. Ha van még valami mi gyermekeinknek boldogabb jövőt nyújt, ha van még valami mitől várhatunk valamit; ez az „ipar és kereskedelem” persze csak úgy, ha jövő nemzedékünk csak az általános műveltség elsajátításával lép ezen pályákra.

Azt hiszem mindenki előtt tény az, hogy az erős legyőzi a gyengét, már pedig épen az ipari és kereskedői pálya az, hol a szellemi erő inkább érvényesül, mint a hivatalnoki pályán; mert itt mindenki egyformán kapja fizetését. Hiába a szellem és vasszorgalom, protekció nélkül ez sem érvényesül, mert előtte van a rangsor; az ugynevezett „számárlétrát” kell megmászni, míg a fenti két pályán — hacsak nem üldözi nagy szerencsétlenség — mindenki szellemi ereje szerint boldogulhat. A ki pedig mégis tudományos pályán véli boldogságát, nyitva az út előtte a ~~lelő iskolákba~~.

Hogy mily áldásos intézmény egy városra a közép iskola, fentebb speciel csak azon család apákról szoltam, kiknek iskolába járandó gyermekeik vannak, de lássuk ezt gazdasági szempontból is; általánosságban.

Minimalis számítás véve cirka 150 vidéki gyermeket küldenének szüleik városunkba az általános műveltség elsajátítása végett. Egy gyermekért átlag 40 koronát fizetve,

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Beszélgetés Ferenczy Terézzel.

Irtá: Kardos István.

Előszó féle.

Kilencet harangoz a nagytemplom.

A Rimába kezd fürdeni a hold . . . sapadt fénye beles az ablakomon . . .

Előszót írok saját művemhez.

Pedig nálunk az a szokás, hogy valami nagyhangu, ékesszavu emberrel iratnak előszót, aki aztán jól feldicséri az írást.

Én se' nagyhangu, se' ékesszavu nem vagyok, de művem jobban ismerem bárkinél, ezért fogok hát pennát.

Még télen volt. A fákat recsegetté a hó. Kimentem a temetőbe. Megálltam Ferenczy István sírjánál s a dörvért rögek belezsongtak lelkembe valami régi melódiát . . .

Hazajöttem s megírtam annak a lánynak a históriáját, aki dalolva sirt, aki sírva dalolt, aki egészen Szécsényé volt . . . . .

S írtam arról a városkáról, ahol én születtem, mely ott húzódik meg a Fehérhegy alatt a várkert fölött.

A művem azután, mint pályamunkát

beadtam egy bíráló bizottság elé.

A bírálók megértettek, egytől-egyig; megszerették az Ipolymenti városkát, ahol kétszáz kerek esztendeje tárogató zokogott.

Most jön tulajdonképen az, amit mondani akarok.

Nem is Ferenczy Terézzel akartam én írni, hanem Szécsényről, a palóc városról, ahol ő született, meg ahol én születtem . . . és írtam mindkettőről.

Mikor aztán március Idusán, az eszmék születésnapján, a magyar nép egyetlen ünnepe, a pályaművek felett kihirdették az ítéletet, mindjárt gondoltam, hogy megértettek.

Este egy kis barátságos vacsorát rendeztünk, már amennyire ez vacsora volt.

A dikciók persze elmaradhatatlanok . . . S önképzőkörünk elnöke, Tóth Géza azzal fejezte be beszédét:

„Szálljon áldás Nagyságos Vezérő Fejedelmünk városára, mely Ferenczy Terézt, a magyar költőnőink legnagyobbikát nekünk adta!”

Boldog voltam, mert éreztem, hogy megértettek.

Már egész éjszaka van . . .

Tudja isten, hogy miért írtam ezt a pár sort ily sokáig . . .

Odakünn zugnak a fák . . .

Elbóbiskálok a sercegő gyertyaszál beteges lángja mellett . . . álmokat szövök . . . hogy művem elmegy a kurucok városába . . . elolvassák és megszeretnek azok . . . kik felnőni láttak.

Van nekünk, szécsényiek egy kis temetőnk.

Olyan közönséges falusi temető, nincsen semmi disze, semmi cifrája, csak épen az uri sírok vannak megrozsdásodott vacsra-csokkal, meg elkorhadt falécekkel elkerítve, mert nálunk az urak, még a siron tul sem igen szeretnek együtt lenni a parasztnéppel.

Pedig odalent azt hiszem meglehetősen egyforma viszonyok lehetnek.

Ebben a földben, ahol majdnem minden porladó göröngyöt virág borít, vörös pipacs, sárga kankalin meg kék ibolya, van egy giz-gazos, burjános sírhant, melyben Ferenczy Teréz pihen, ötvennyolc esztendeje.

Ötvennyolc év igen hosszú idő, különösen azoknak, kik könnyeiket csak csep-penként ontják, nem sírják el egyszerre.

havonként 6000 kor. évenként 60.000 koronával emelkedne városunk bevétele. De talán azt is felesleges említenem, hogy ezen gyermekeknek szüleik minden egyéb szükségleteiket itt szereznék be, mi szintén circa 30.000 korona bevételt jelent. Városunkban az ipar és kereskedelem rohamos fejlődne, sőt, hogy egyszerre a végére érjek; nem csak az ipar és kereskedelemre, hanem a birtokos osztályra is rohamos anyagi emelkedést jelent, mert a fokozottabb fejlődés folytán az ingatlanok értéke pár év leforgása alatt szökne fel 50—80 százalékkal.

Igaz, hogy az évekkel — illetve talán évtizedekkel — ezelőtt megpendített realitások feállítása nagy anyagi áldozatokat kíván, de midőn ezen befektetés csak egy jól kamatozó tőke, nem szabad az áldozatoktól megijedni.

Tudom, hogy Szécsény állami támogatás nélkül — talán a legnagyobb — megerősítéssel sem tudná ezen szép eszmét megvalósítani, de hogy megkapjuk az állami támogatást e tekintetben sem lehet kételyünk, mert egy oly város mely az államhazartartás költségeihez oly szép összeggel járul hozzá, s annak jótéteményeiből pedig eddig még vajmi kevésben részesült; joggal számíthat állami támogatásra.

Különbö is városunk jelenlegi képviselője — mint ismeretes — atvan natva a szép és jókért való lelkesedéstől s reméljük, hogy szükség idején hathatós szavával — a beavatott helyen — igyekszik a megvalósulást előmozdítani.

Ugyancsak nagy reményt nyújt a cél megvalósulására — az anyagi áldozatok terén már ismeretes — szécsényi takarékpénztár s különösen annak agilis igazgatója Sándor Mór úr, ki már több ízben megmutatta, hogy a midőn a város fejlesztése avagy annak kulturális haladásáról van szó; nem ismer nehézséget, nem ismer fáradságot.

A cél megvalósulása érdekében pedig üdvös dolog volna, ha a „Szécsényi Hírlap” ennek állandó rovatot nyitna, hogy itt le-

gyen elhangzott minden pro és contra vélemény, melyek közül — azt hiszem — inkább a pro, mint a contra fog kidomborodni.

S így ha nem nézünk fáradságot, ha nem sajnáljuk az utánjárást és anyagi áldozatokat, fiaink nem vádolhatnak mulasztással, hanem nyugodt lelkiismerettel nézhetünk gyermekeink jövőre elé, mert az anyagiaknál maradandóbb; szellemi vagyont adunk nekik, mely vagyon az életbe ki lépve soha el nem fogyhat, hanem csak gyarapodhat.

Bablena Lajos.

Cabaret-estély.

A „Szécsényi Casinó” könyvtár rendező bizottsága, a könyvtár alap kibővítésére céljából folyó hó 17-én cabaret-tel egybekötött táncmulatságot rendezett.

Az estélyt Dr. Horpáczky Jenő conferencier nyitotta meg és később is igazán humoros ötleteivel és csipős, de nem sértő szellemességével állandó derült hangulatban tartotta a közönséget, úgy, hogy valóban várakozással néztünk az egyes számok elé, melyeknek szereplőit, kezdve saját magán, megjelenésük előtt találóan kikonferált. A műsor első számát Popovics Béla úr cimbalomjátéka töltötte be, kinek érzéssel és szépen eljátszott magyar dalai lelkesedésbe hozták a közönséget. — Utána Schönfeld Mariska k. a. szavaltta el Kis József „Rab-asszony”-című költeményét. A szívhez szólóan elszávolt költemény oly érzést keltett a hallgatóságban hogy — mint szellemes conferencierünk megjegyezte, — a bűnös asszonyt egyhangulag büntetlenek mondtuk volna ki. A harmadik szám Almássy Tihamér a „Miniszter-elnök hályján” című vígjátéka volt. — Szerepeltek: Bayer Paula és Märer Lili kisasszonyok; Foglár Géza, Svehla Elemér urak nagyobb szerepekben. Kőrömczy János, Dr. Horpáczky Jenő, Dr. Gutfreund Emil és Popovics Béla urak kisebb szerepekben.

Mindannyijukat a legnagyobb elismerés

és dicséret illeti, hogy úgy egyenként, mint összesen oly kitűnően játszottak, hogy eme minden szellemességet nélkülöző darabból egy mulatságos és a közönséget állandóan jó kedvben tartó darabot tudtak varázsolni. Ezután Vadász Jenő lépett a pódiumra, kinek virtuóz hegedűjátéka oly hatással volt a közönségre, hogy percekig tartott, míg az alól szabadulva lelkesedéssel, kitörő tapsban nyilvánította tetszését. Végül Svehla Elemér vásári jelenete igazán oly kitűnő volt, hogy a már különben is jó hangulatban levő közönséget könnyekig megkacaglatt; méltó befejezésül következett Svehla és Kőrömczy kettős dala, hol szép hangjuk egyesülve, a couplek kómikuma mellett műélvezetet is nyújtottak a közönségnek.

Az előadást tánc követte, mely nem tartott ugyan sokáig, de azért az ifjuság jókedvben a hajnali órákig maradt együtt.

Nem feledkezhetünk meg Foglár Géza és Dr. Horpáczky Jenő urak buzgó és fáradhatatlan igyekezteért hálás köszönetet mondani, mert nem kimélték semmi fáradságot, hogy az anyagi sikert is biztosítsák és így nem rajtuk mulott, hogy ez nem sikerült.

Kritikus.

Anyagi sikerről szó sincs, tisztán csak a felülfizetések maradtak a kitűnő nemes cétra. — Felülfizettek: Dr. Scitovszky Béla 10 kor., Bolgár Miklós 7 kor., Barok József és Dr. Gutfreund Emil 3—3 kor., Hoffman Emil, Hoffman Ödön, Popovics János és Singer Emil 1—1 koronát. — Akiknek ez uton is köszönetet mond a

Rendezőség.

H I R E K.

Egyházi hír. Boda Gábor endrefalvai esperes plébánost a hercegprimás a Szent Adalbertől nevezett papi intézet javadalmazásai közé kinevezte. — Szívvel gratulálunk az érdemes egyházi férfiú kitüntetéséhez. —

Vannak olyan halottaink, kiket keserves könnyekkel kísérik ki a temetőbe, aztán jön egy-két nap s elfeledünk minden bűt, minden bánatot, de aztán amely halottak holtteménél egyetlen könnyet sem vagyunk képesek ontani, csak érezzük, hogy elvesztük nagyon fáj, azok örökre megmaradnak az emlékezés birodalmában, soha de soha nem tudjuk őket feledni vagy onnan kitörölni.

Nem értekezést, nem tudományos lejtégetést akarok én írni, az nem az én dolgom, csak beszélgetni szándékozom s épen ezért merek látszólag ide nem tartozó dolgokat is behozni művembe.

Nekünk, szécsényieknek is van egy ilyen élő halottunk: Ferenczy Teréz.

Gyönyörű kis vidék az a szécsényi völgy. Északi részét az Ipoly csipkézi, délit a Fehérhegy zárja be, keletre, nyugatra szabad, mintha soh'sem szakadná vége, mintha az egész világon a szécsényi völgy uralkodna.

A százados tölgyek susogásában zsolozsmák, nagy hősi époszok kelnek az elmúlt idők fénylő nagyságának dicsőségéről.

Büszkén, emelt koronával bolong a vén

tölgy, mely ezelőtt kétszáz évvel nemzetünk koronázatlan királyát, Nagyságos Vezérő Fejedelmünket, II. Rákóczi Ferencet fogadta.

S egy-egy lepergő ezüstlevél messzi tájakra elrepült és elbeszélte, hogyon a szécsényi síkon százak meg százak, a karok és rendek esküvel fogadták, hogy harcolni fognak a hazáért, a Szabadságért.

S a kuruc rendek beváltották fogadalmukat, elesetek a csatában vagy bujdosztak az éren, a nádon.

De akkor a magyar ember még szavát tartotta.

Nem ismerte azt a szót: alku.

Ebben a völgykallanban van Szécsény, itt született Ferenczy Teréz.

Nem szeretek temetőbe járni, a szomorúfűzek alá, különösen olyanba nem, melyben ismerősök nyugosznak . . .

De most képzeletem szárnyán, elszállok Szécsénybe, látni akarom a költőnő sírját . . . biz az burjános . . .

Nincs aki ápolja, nincs, aki gondozza.

Ferenczy Teréz 1828. nyarán született.

Atyja, a rimaszombati származású Ferenczy Sámuel volt, testvére Istvánnak, a magyar szobrászok ősapjának, anyja pedig nemes Ballay Teréz.

Négyen voltak testvérek. A két idősebb lány hamar elkerült a háztól s így otthon az öreg szülőkkel csak Lajos és Teréz maradtak.

Nem akarok hosszasan foglalkozni a költőnő életének történetével, úgy sem hozhatnék fel mást, mint a szenvedések vég nélküli láncolatát, inkább lelki életéről szeretnék beszélni.

Mert miből állott a költőnő élete?

Kinből fájdalomból.

Alig hogy felnövekedett, elvesztette anyját. Volt hova járnia ezentul panaszkodni.

Mindazonáltal az élet nem volt képes csapásaival kiirtani szívéből a nemes érzelmeket. Alig tizenhat éves korában szerelmes lett. Beleszeretett egy papba, egy felszentelt szerzetesbe, páter Kovács Basilusha.

Érdekes kolostor a szécsényi szerzetesek háza.

Nagy, nagy palota, melynek szobáiba

Glattstein Adolf ajánlja dúsan felszerelt papíráruházát és könyvnyomdáját.

CSARNOK.

Valahol . . .

Valahol messze, amerre jártunk
— Ketten voltunk csupán csak ott. —
Mily szép dalt daloltak a rengetegbe,
A madarak. S szívünk, hogy hallgatott.

Valahol messze, amerre jártunk,
Hajlongtak a bús alkonyi fák.
Hogy sirt a szél! Ajkadra, szemedre,
Rácsókoltam lelkem bánatát.

Valahol messze, amerre jártunk,
Most is vár ránk a kikelet.
Pedig szívem óh mily rég feledve
S nekem meghalni most sem lehet.

Barcza Ferenc.

Szécsényi furcsaságok.

— A dobos. —

Nem tudom, hogy Szécsényben mennyi az „analfa”-béta, mert statisztikát nem olvastam róla, — de azt hiszem hogy sok. — Legalább is erre vall az a körülmény, hogy itt minálunk még mindig dobolnak. Ahol annyi nyomda van, mint nálunk; ahol annyi iskola van mint nálunk: már legalább is unalmas ez a falusi szokás.

No de sebj! A dolog pontja mégis az, hogy nálunk dobolnak.

Ott járok a piacon. Régi szokásom szerint lehorgasztom fejem s toloom magamat előre.

S im! egyszerre a dob dobhan! Dobhan szörnyen s erősen. — Licitáció — gondolám az lesz, egyéb semmi sem.

Tévedtem! Nemes városunk még nemezebb tanácsa hirdetését teszen közhírré.

Megállok! elhangzik a dob. A dobos valamelyes írást vesz elő s „állítólag” olvasni kezd.

Hosszas hallgatás után végre is arra a meggyőződésre jutottam, hogy vagy ez a

dobos nem tud olvasni, vagy a hirdető nem tud írni.

Pardon! Ne tessék zokon venni, de velem együtt igen sokan megrettentünk.

Ugyanis a múlt szerdán lövizsgálatot tűztek ki városunkban. S a dobos azt hirdette, hogy a lőtulajdonosok köztőléken mentől előbb vezessék magukat elő.

— A megdagadt jobb kéz. —

Városunk összes legyeinek legnagyobb ellensége megjelenik városunk egyetlen hivatalos orvosánál. Szól:

— Orvos úr fáj a jobb kezem. Valami furunkulus nőtt rajta s szörnyen meg van dagadva. Agilis, med. univ. orvosunk nagy hévvel nyúl a páciens jobb keze után. Megfogja, keresi a furunkulust. Nem! — Már mikroszkópiumot hoz, hogy valahol megtalálja a jelzett kézen.

Végre is így nyilatkozik:

— Uram! Önnek a jobb keze sem fáj, sem nincs megdagadva, sem pedig még egy fiók furunkulust sem találok rajta.

— Akkor hát talán — szól a beteg — a bal kezem fáj.

Ime! Itt a nagy baj, ha valaki nem volt katona.

— Egy ifjú, aki sokat beszél. —

A lezajlott húsvéti Ünnepen, egy több tagu társasághoz jó cigány-muzsika mellett, s a vacsoránál sokat magasztaltak egy érdemes ifju embert.

Különösen egyik jóbarátunkat szállatta meg a szónoki viszketeg.

Beszélt vacsora előtt, vacsora alatt, vacsora után, zene közben, szóval — nyelve ő nagysága fáradhatatlanul működött.

Mi nem tudtuk mire vélni a dolgot.

Egy másik jó barátunk azonban csakhamar felvilágosítást adott arról, hogy honnan ez a kiapadhatatlan szóáradat:

Hagyjátok a boldogtalant, nemsokára megházasodik s akkor azután úgyis hallgatnia kell.

S fájdalom, — ez én magam vagyok

(P—.)

Hirtelen halál. Rothstein Henrik gyarmati órák és ékszerész ifjú neje, Klein Henrik szécsényi kereskedő polgártársunknak egyetlen leánya folyó hó 20-án, Budapesten hirtelen elhunyt.

Gőzerőre berendezett műhely. Nem a többi hasonszakmájú helyi iparosaink irigységére, de buzdítására közöljük itt a t. olvasóközönséggel, hogy Nagy Lajos, városunk egyik törekvő, fiatal gépésze a múlt napokban rendezte be ujonnan gépész-műhelyét gőzerőre, — hol minden nagyobb szerű gépjavitások, vasfúrás és esztergályozás eszközölhető. Ajánljuk ezen műhely fiatal tulajdonosát a közönség pártfogásába.

A fűmagtermelés meghonosítása Magyarországon. Figyelmébe ajánljuk mindazon gazdáknak, kik Magyarországon fűmagtermeléssel szándékoznak foglalkozni, hogy e célból Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedő céghez, Budapest, forduljanak. — A Mauthner cég, mely a gazdák jóvelmének nagyobbítása terén már oly gyakran volt uttörő, készséggel hocsájt rendelkezésre egy régi, tapasztalatokban gazdag fűmagtermelőt, ki a szükséges uthaigazításokkal és szakszerű tanácsokkal szolgál. A cég ezt minden költség felszámítása nélkül teszi, sőt még a szakember utiköltségeit is viseli. — Ha figyelembe vesszük, hogy Ausztria Magyarországra a múlt évben is külföldről csupán fűmagot 2^{1/2}—3 millió korona értékben hozták be, úgy a Mauthner cég ezen mozgalma a gazdák körében bizonyára nagy tetszéssel fog találkozni.

Új gyáralapítás Losoncon. A Sternlicht S. és Trsai zománczógyár tulajdonosok egy nagyobb szabású alumínium edény és egyéb iparcikk gyárat létesítenek a közel jövőben, saját gyártelepükön. Az alumínium gyár egyelőre 200 munkást fog foglalkoztatni és még ez év őszén üzembe lép. Hasonló gyár még nincs Magyarországon. Ez az alapítás is nagyban hozzájárul Losonc város rohamos ipari és kereskedelmi fejlődéséhez.

nem hatolhat be a napfény, feltartják utjában a nehéz vasrostélyok.

Olyan ez a ház, mint a temető.

Sápadt arcu franciskánus barátok lakják, kik alig mozdulnak ki szobáikból, alig érint keznek egymással. Ha aztán reggeltájt rórátéra, vagy estelítániára mennek, folyik köztük egy kisbeszéd.

Aztán elhal a facipők tompa kattogása, a csuhák nehéz suhogása és ismét a baglyok meg a denevérek az utak.

Száműzöttek ezek a franciskánusok.

Egyszer hogy-hogy nem Teréz összelálkozott a rokonszenves lelkű szerzetessel s barátság fejlődött ki köztük mely szerelemmé nőtt.

A lány egész lényét első szerelme foglalja le.

Most boldog előszőr életében. Lázás álmokat sző jövődől boldogságáról s bár tudja, hogy a szerzetes sohasem lehet az övé, mégis álmodik róla.

Miért is állotta volna utját szerelmes képzeleteinek, hisz' csak akkor volt boldog, ha álmodott.

A szerzetesnek csak egy tekintete boldogítólag hat rá, egész extasisban van, midőn ezt írja:

Mily hosszas e tekintet!

Ne nézz így . . . meghalok,

A tengert zaklatád fel,

Mely szívemen buzog,

Amelynek hullámin

Hintáznak angyalok

Rózsafüzért kötözve.

Ne néz így . . . meghalok.

Hosszu ideig boldogságban éltek s uajdnem minden nap találkoztak a várkert vén fái között.

Volt azonban egy nagy hiba.

A papi klerus ugyanis végtelen bölcsen van elrendezve. Az emberi szív legfőnségebb, legmagasztosabb érzelmét nem szabad gyakorolnia épen annak, ki arra van hivatva, hogy példaadója legyen a népeknek, ki arra van hivatva, hogy az ember szívében gyökerező bűnös szerelmet, egy tiszta, szilzféher szerelemmel váltsa fel.

Vajjon tudhat e egy férfit vagy nőt hűségre, szeretetre tanítani az a férfi, aki

maga is csak másoktól tudja, mi a hitvesi hűség, mi a szeretet? . . . Nem . . . egyáltalában nem.

Kovács Basiliusról megtudta a házfőnök, hogy szerelmes egy polgárlányba.

A bűn nagy, büntetni kell.

S a fiatal pátert büntetésként elhelyték abból a városból, hol úgy szeretett lenni, ahová egy tiszta női szív láncolta.

A szerzetes odahagyta álmának helyét, a lány szíve kettétört.

Zokogva áll szerelmének összeomlott romján s megírja költeményei legszebbiké:

Elborul ifju napom sugára

S életemnek hájló képei,

Elboritnak engem nem sokára

A rideg sir gyászgyöngyei.

Árnyaidban sirom cyprusága

El s lefönnvad szép korom virága.

Ez a siri dal a magyar költészet egyik legszebb gyöngye. Hiába, csak a fájdalom tudja a szívet, a lelket nemesíteni.

A barát talán el is felejtette Terézt, de a lány szerelme sohasem szűnt meg.

(Folyt. Köv.)

Nagy újdonság képeslevelezőlapokból, Glattstein Adolf papíráruházában.

Szerkesztői üzenetek.

K. I. A tárcát köszönjük. — A példányokat megküldjük b. címére.

B. F. Fogadja köszönelünket.

I. H. I. A szerelmes levélre is csak 10 filléres bélyeget kell ragasztani, de ha nagyon szerelmes, akkor még egyszer annyit ragaszthat rá.

Indiskrét. Ha igaz az, hogy: „hallgatni arany”, akkor Ön már milliomos.

S. P. Éppen a harmadik csengetéskor érkezett. Miért oly későn?

161.—1911. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szenici kir. járásbírósnak 1910. évi Sp. 3293 számú végzése következtében dr. Essösy Béla ügyvéd által képviselt Komjáthy Testvérek cég javára 271 kor. 52 fill. s jár erejéig 1910. évi augusztus hó 1-én foganafoisitott biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1823 kora nára becsül követező ingóságok u. m. butorok és italok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1910. évi V. 3854 számú végzése folytán 271 kor. 52 fill. tőkekövetelés ennek

1909. évi április hó 7-ik napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 91 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított és 9 kor. 20 fill. 2 árverés kitűzési díj költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. év április hó 26-ik napjának d. u. 3 órája határidőül) kitűzetik és ahhoz a veni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1911 évi márc. hó 24-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Papírszalvéták

kaphatók!

Glattstein Adolf papíráruházában Szécsény.

Szécsényben a Dózmalom-utcában

egy ház eladó!

Bővebbet: VAMOS EDE tanítónál.

Szécsényben,
Özv. BALOGH FERENCNÉ
Kossuth Lajos-utczai háza,
földje és rétje
szabadkézből eladó!

Értekezni lehet: POKORNY ÉS TSA cégnél
Szécsényben.

Eladó esetleg bérbeadó!
Szécsényben

**a Szt.-háromság téren
levő kettős ház.**

Bővebb felvilágosítással szolgál:
BREUER LIPÓT tulajdonos.

Eladó butorok!

kevesebbé használt 2 ágy, 2 szekrény 2 éjeli szekrény, 1 asztal, 4 szék, 1 toalet-tükör plüsdíván és 2 függöny karnizs eladó.

Hol? — megmondja a kiadóhivatal.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedese — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben.
Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdában tanulólul felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy
Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktáron tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépek és bármily rendszerü varrógépét, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés partfogásért esedezik mely tisztelettel

Glausius Béla, gazdasági- és varrógépkereskedő. **Szécsényben.**